HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

2 iunie 2016*

„Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Impozitarea veniturilor fondurilor de pensii — Diferență de tratament între fondurile de pensii rezidente și fondurile de pensii nerezidente — Impozit forfetar aplicabil fondurilor de pensii rezidente pe baza unui randament fictiv — Reținere la sursă aplicată veniturilor din dividende primite de fondurile de pensii nerezidente — Caracter comparabil”

În cauza C-252/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia), prin decizia din 20 mai 2014, primită de Curte la 23 mai 2014, în procedura

Pensioenfonds Metaal en Techniek

împotriva

Skatteverket,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, vicepreședintele Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei întâi, domnii F. Biltgen și E. Levits (raportor), doamna M. Berger și domnul S. Rodin, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 mai 2015,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Pensioenfonds Metaal en Techniek, de F. Boulogne și de G. Andersson, advokat;

— pentru guvernul suedez, de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de U. Persson, de N. Otte Widgren, de K. Sparrman, de L. Swedenborg, de E. Karlsson și de F. Sjövall, în calitate de agenți;

— pentru guvernul german, de T. Henze și de K. Petersen, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de J. Enegren, de W. Roels și de C. Tufvesson, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 septembrie 2015,

* Limba de procedură: suedeza.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 63 TFUE.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Pensioenfonds Metaal en Techniek (denumit în continuare „PMT”), un fond de pensii cu sediul în Țările de Jos, pe de o parte, și Skatteverket (administrația fiscală), pe de altă parte, în legătură cu impozitul pe dividende plătit de acesta în Suedia în perioada 2002-2006.

Cadrul juridic suedez

Reglementarea privind fondurile de pensii

3 Articolul 9 din lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. [Legea (1967:531) privind garantarea angajamentelor de pensie și alte reglementări, denumită în continuare „Legea privind garantarea angajamentelor de pensie”] definește un fond de pensii drept un fond creat de angajatori în scopul exclusiv de a garanta angajamentele de pensie lucrătorilor sau avânzilor-cauză supraviețuitori ai acestora.

4 În conformitate cu articolul 12 din legea menționată, fondurilor de pensii li se interzice formal să se oblige să plătească pensii, iar acestea nu efectuează nici plata pensiilor pentru limită de vârstă. Misiunea unui fond de pensii constă numai în administrarea capitalului pe care angajatorul i-l transferă și în garantarea că angajamentele de pensie ale acestuia din urmă vor putea fi respectate.

5 Obligațiile fondurilor de pensii de a garanta angajamentele de pensie asumate de angajatori sunt obligații pe termen lung. În temeiul articolului 10 a din Legea privind garantarea angajamentelor de pensie, activele fondurilor de pensii trebuie investite astfel încât să permită o diversificare adecvată a riscurilor, în scopul administrării optime și prudente a intereselor celor care depind de instituție. Fondurile de pensii trebuie să respecte indicațiile de investiții conforme cu cerințele prevăzute de dispozițiile și de orientările generale ale Inspecției Naționale a Instituțiilor Financiare privind indicațiile de investiții și analizele de impact ale instituțiilor care exercită activități de administrare a pensiilor profesionale (Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om placeringsriktlinjer och konsekvensanalys för institut som driver tjänstepensionsverksamhet, FFF 2011:16).

6 Fondurile de pensii fac parte din modalitățile alese de Regatul Suediei pentru crearea și garantarea sistemului de pensii pentru limită de vârstă. În scopul garantării angajamentelor de pensie, este posibil de asemenea să se încheie o asigurare de viață sau să se înscrie provizioane în bilanț, iar acestora să li se asocieze o garanție pentru credit sau o garanție din partea unei comune sau a statului.

Impozitarea fondurilor de pensii rezidente

7 Persoanele juridice supuse integral la plata impozitului în Suedia au obligația de a plăti impozitul pe venit în temeiul inkomstskattelagen (1999:1229) [Legea (1999:1229) privind impozitul pe venit, denumită în continuare „Legea privind impozitul pe venit”], care vizează în special câștigurile de capital, dividendele și dobânzile.

8 Potrivit articolului 2 alineatul 2 primul paragraf punctul 3 din capitolul 7 al Legii privind impozitul pe venit, fondurile de pensii sunt scutite însă integral de obligația fiscală prevăzută de această lege. În această privință, legea menționată face trimitere la dispozițiile privind impozitul pe veniturile din

capital care figurează în lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel [Legea (1990:661) privind impozitarea fondurilor de pensii, denumită în continuare „Legea privind impozitarea fondurilor de pensii”].

9 În temeiul articolului 2 din Legea privind impozitarea fondurilor de pensii, fondurile de pensii suedeze, precum și societățile de asigurări de viață trebuie să plătească impozit pe veniturile din capital, care este un impozit cu cotă fixă, prin care se urmărește impozitarea randamentului curent al economisirii pentru pensii și a cărui bază de impozitare se calculează în două etape, conform articolelor 3-8 din legea menționată.

10 În prima etapă, trebuie să se calculeze baza de capital, care este reprezentată de valoarea activelor fondului de pensii la începutul anului, din care se scad datoriile existente la aceeași dată. Potrivit guvernului suedez, un fond de pensii nu poate, în temeiul articolului 11 alineatul 4 din Legea privind garantarea angajamentelor de pensie, să contracteze un împrumut decât în scopul acoperirii unui necesar temporar de lichidități și numai cu condiția ca valoarea împrumutului să fie redusă în raport cu dimensiunile fondului de pensii.

11 În a doua etapă, se determină randamentul forfetar al acestui capital, cu alte cuvinte, baza de impozitare, prin înmulțirea bazei de capital cu randamentul mediu al obligațiunilor de stat pentru anul calendaristic imediat anterior anului fiscal. În temeiul articolului 9 din Legea privind impozitarea fondurilor de pensii, cota impozitului pe veniturile din capital este stabilită la 15 % și se aplică la baza de impozitare astfel obținută.

12 Acest impozit pe veniturile din capital se aplică fondurilor de pensii și societăților de asigurări de viață suedeze, precum și societăților de asigurare de viață și instituțiilor de pensii profesionale străine care au un sediu permanent în Suedia și are drept obiectiv, potrivit instanței de trimitere, să obțină o impozitare forfetară uniformă a tuturor formelor de economisire pentru pensie. Metoda este folosită atât pentru impozitul pe veniturile din capital aplicat economisirii individuale pentru pensie, cât și pentru cel din asigurările cu componentă de pensie, din asigurările de viață cu componentă investițională și din alte forme de investiții pentru pensie.

Impozitarea fondurilor de pensii nerezidente

13 Persoanele juridice străine care încasează dividende din acțiuni în societăți pe acțiuni suedeze sau din unități în fonduri de investiții suedeze trebuie să achite în Suedia un impozit pe dividende, prin reținere la sursă, în temeiul articolelor 1 și 4 din kupongskattelagen (1970:624) [Legea (1970:624) privind impozitul pe dividende, denumită în continuare „Legea privind impozitul pe dividende”].

14 În temeiul articolului 5 din Legea privind impozitul pe dividende, cota impozitului pe dividende este de 30 % din valoarea dividendelor distribuite. În temeiul convenției fiscale dintre Regatul Suediei și Regatul Țărilor de Jos, cota impozitului pe dividendele distribuite între aceste două state membre nu trebuie să depășească însă 15 % din valoarea lor brută.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

15 În perioada 2002-2006, PMT a încasat de la societăți pe acțiuni suedeze dividende care au făcut obiectul unei reținere la sursă de 15 %, care corespunde unei valori totale de 20 957 836 de coroane suedeze (SEK) (aproximativ 2 262 861 de euro).

16 În luna decembrie 2007, PMT a solicitat administrației fiscale suedeze rambursarea valorii impozitului pe dividende în cauză, pentru motivul că perceperea acestui impozit este contrară normelor Uniunii cu privire la libera circulație a capitalurilor. PMT a arătat că trebuie să fie asimilat unui fond impozitat în

conformitate cu Legea privind impozitarea fondurilor de pensii și, prin urmare, trebuie să beneficieze de o impozitare mai favorabilă. Acesta a susținut că diferența de impozitare rezultată din aplicarea Legii privind impozitarea fondurilor de pensii și a Legii privind impozitul pe dividende nu este justificată.

17 Întrucât administrația fiscală suedeză a respins cererea PMT, acesta a introdus o acțiune la Länsrätten i Dalarnas län (Tribunalul Administrativ Departamental din Dalarnas, Suedia), care a fost de asemenea respinsă.

18 În urma apelului introdus de PMT, Kammarrätten i Sundsvall (Curtea Administrativă de Apel Sundsvall, Suedia) a statuat că, pe de o parte, nu se demonstrase că PMT fusese impozitat mai puțin avantajos decât fondurile de pensii suedeze similare și că, pe de altă parte, nici nu se stabilise că diferitele sisteme de impozitare erau discriminatorii.

19 PMT a formulat recurs la Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia), arătând că economia reglementării naționale în materie de impozitare a fondurilor de pensii este discriminatorie. Impozitul pe veniturile din capital ar înlocui nu numai impozitul pe dividende, ci și impozitul pe veniturile din cesiuni și pe cel pe dobânzi, iar impozitarea dividendelor plătite fondurilor de pensii suedeze ar fi considerabil inferioară prelevării formale a impozitului pe veniturile din capital. Întrucât fondurile de pensii străine fac obiectul unei impozitări brute sub forma impozitului pe dividende perceput direct în momentul distribuirii dividendelor, ele nu vor putea să beneficieze nici de egalizarea în timp urmărită prin metoda forfetară.

20 În plus, calculul impozitului pe veniturile din capital aplicabil fondurilor de pensii rezidente ar permite deducerea pasivului financiar, în timp ce reținerea la sursă a impozitului aplicabil fondurilor de pensii acționare nerezidente nu ar permite-o.

21 În cele din urmă, în timp ce reținerea la sursă a impozitului ar avea loc în momentul distribuirii dividendelor, impozitul pe veniturile din capital ar fi, în ceea ce îl privește, calculat și perceput în anul care urmează distribuirii dividendelor, ceea ce ar conduce la un dezavantaj de trezorerie pentru fondurile de pensii nerezidente.

22 Administrația fiscală suedeză consideră că regimul fiscal național prevede două modalități de impozitare diferite și nu creează nicio discriminare. Impozitarea efectivă a dividendelor plătite fondurilor de pensii rezidente ar corespunde reținerii la sursă efectuate în temeiul convențiilor fiscale asupra dividendelor plătite fondurilor de pensii nerezidente. În plus, regimul aplicabil fondurilor de pensii nerezidente s-ar putea dovedi mai avantajos, pe de o parte, ca urmare a evoluției randamentului obligațiunilor de stat și, pe de altă parte, pentru motivul că impozitarea nu ar interveni decât atunci când a avut loc distribuirea dividendelor, pe când fondurile de pensii rezidente ar plăti anual impozitul pe veniturile din capital. Cheltuielile pe care fondurile de pensii rezidente le-ar putea deduce eventual ca urmare a luării în considerare a datoriilor lor în calculul bazei de capital nu ar avea legătură cu dividendele primite și nu ar exista nicio cheltuială direct legată de dividendele din capitalul investit în Suedia. Fondurile de pensii rezidente ar plăti în avans un impozit lunar pe profit sub formă de plăți anticipate și, prin urmare, nu ar beneficia de niciun avantaj de trezorerie.

23 Instanța de trimitere confirmă că regimul de impozitare aplicat fondurilor de pensii depinde de calitatea de rezident pe teritoriul național a acestora din urmă și că cota nominală a impozitelor în discuție în cauza pendinte în fața sa este de 15 % atât pentru impozitul pe veniturile din capital, cât și pentru impozitul pe dividende.

24 Această instanță precizează de asemenea că impozitul pe veniturile din capital se bazează pe un randament fictiv. Aceasta ar implica faptul că, având în vedere metoda de calcul al bazei de impozitare pentru impozitul pe veniturile din capital, impozitarea ar putea fi mai avantajoasă în anumiți ani pentru acționarii rezidenți, pe când în alți ani, în schimb, rezultatul impozitării acestor

acționari ar putea fi dezavantajos în raport cu rezultatul impozitării acționarilor nerezidenți. Aceasta subliniază că impozitul pe veniturile din capital este perceput anual, fără a se ține seama de existența unei distribuiri de dividende. În plus, instanța de trimitere arată că s-a susținut în fața sa că economia reglementării naționale în materie de impozitare a fondurilor de pensii este discriminatorie, în special din cauză că deducerea pierderilor financiare este posibilă cu ocazia calculării bazei de impozitare pentru impozitul pe veniturile din capital și din cauză că momentul în care impozitul este perceput poate conduce la un dezavantaj de trezorerie pentru fondurile de pensii străine.

25 În aceste împrejurări, Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 63 TFUE se opune unei legislații naționale potrivit căreia dividendele plătite de o societate rezidentă fac obiectul unei rețineri la sursă dacă acționarul este nerezident, în timp ce, în cazul unui acționar rezident, aceste dividende fac obiectul unei impozitări calculate forfetar pe baza unui randament fictiv care urmărește să corespundă în timp impozitării normale a tuturor veniturilor din capital?”

Cu privire la întrebarea preliminară

26 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale în temeiul căreia dividendele distribuite de o societate rezidentă fac obiectul unei rețineri la sursă atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii nerezident, iar atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii rezident, ele fac obiectul unei impozitări calculate forfetar pe baza unui randament fictiv, care urmărește să corespundă în timp impozitării tuturor veniturilor din capital potrivit regimului de drept comun.

27 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că măsurile interzise prin articolul 63 alineatul (1) TFUE, fiind restricții privind circulația capitalurilor, le includ pe cele care sunt de natură să descurajeze nerezidenții să facă investiții într-un stat membru sau să descurajeze rezidenții statului membru respectiv să facă investiții în alte state (a se vedea în special Hotărârea din 8 noiembrie 2012, Comisia/Finlanda, C-342/10, EU:C:2012:688, punctul 28, și Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Comisia/Germania, C-600/10, nepublicată, EU:C:2012:737, punctul 14).

28 Mai exact, un tratament dezavantajos aplicat de un stat membru dividendelor plătite fondurilor de pensii nerezidente față de tratamentul rezervat dividendelor plătite fondurilor de pensii rezidente este de natură să descurajeze societățile stabilite într-un alt stat membru decât cel dintâi să facă investiții în acesta și, prin urmare, constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor, interzisă, în principiu, de articolul 63 TFUE (a se vedea Hotărârea din 8 noiembrie 2012 Comisia/Finlanda, C-342/10, EU:C:2012:688, punctul 33, și Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Comisia/Germania, C-600/10, nepublicată, EU:C:2012:737, punctul 15).

29 În temeiul legislației în discuție în litigiul principal, din punctul de vedere al dividendelor care le sunt distribuite, fondurile de pensii fac obiectul a două regimuri de impozitare diferite, a căror aplicare depinde de calitatea lor de rezident sau de nerezident pe teritoriul statului membru al societății care distribuie dividendele.

30 Astfel, reiese din decizia de trimitere că numai dividendele plătite fondurilor de pensii nerezidente de către o societate suedeză fac obiectul unei rețineri la sursă de 30 % din valoarea lor brută, această cotă putând fi totuși redusă în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri. Astfel cum arată instanța de trimitere, dividendele primite de PMT au făcut obiectul unei rețineri la sursă de 15 %, prin aplicarea unei astfel de convenții încheiate între Regatul Suediei și Regatul Țărilor de Jos.

31 În schimb, dividendele plătite fondurilor de pensii rezidente nu sunt supuse unei astfel de reținer la sursă, ci impozitului pe veniturile din capital, a cărui bază de impozitare se calculează în două etape. Într-o primă etapă, se determină valoarea activelor totale existente la începutul anului fiscal, din care se scad datoriile financiare existente la aceeași dată. Într-o a doua etapă, această sumă netă se înmulțește cu randamentul mediu al obligațiunilor de stat pe anul calendaristic imediat anterior anului fiscal respectiv. Rezultatul astfel obținut reprezintă un randament fictiv, care este impozitat cu 15 %.

32 Diferența dintre cele două regimuri de impozitare vizează în special metoda de calcul al bazei de impozitare, precum și modalitățile de percepere a impozitului, cota nominală a impozitului fiind aceeași în cadrul ambelor regimuri.

33 În ceea ce privește aspectul dacă o legislație a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor, trebuie să se determine dacă un tratament de regim diferențiat al impozitării dividendelor plătite fondurilor de pensii după cum acestea din urmă au sau nu au calitatea de rezident conduce la un tratament dezavantajos al fondurilor de pensii nerezidente în raport cu fondurile de pensii rezidente.

34 Revine instanței de trimitere, singura care poate cunoaște cu precizie situația de fapt din cauza cu care este sesizată, sarcina de a aprecia dacă, în ceea ce privește dividendele în discuție în această cauză, aplicarea în cazul reclamantei din litigiul principal a reținerii la sursă de 15 % prevăzută de convenția bilaterală pentru evitarea dublei impuneri face ca această reclamantă să suporte, în definitiv, o sarcină fiscală mai grea în Suedia decât cea suportată de fondurile de pensii rezidente pentru dividendele de aceeași natură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 septembrie 2015, Miljoen și alții, C-10/14, C-14/14 și C-17/14, EU:C:2015:608, punctul 48).

35 În această privință, guvernele suedez și german arată că o astfel de apreciere trebuie realizată cu privire la mai mulți ani, care să corespundă unui ciclu economic, ceea ce ar permite să se demonstreze, potrivit guvernelor menționate, că impozitarea acestor dividende potrivit unei metode sau potrivit celeilalte conduce la același rezultat după un ciclu economic.

36 Prin urmare, se impune să se determine dacă instanța de trimitere trebuie să realizeze aprecierea unui eventual tratament dezavantajos privind dividendele distribuite fondurilor de pensii nerezidente cu privire la o perioadă care cuprinde mai mulți ani, examinați împreună, astfel cum preconizează guvernele menționate, sau dacă o astfel de apreciere trebuie realizată pe o bază anuală, pentru fiecare an din perioada în litigiu, astfel cum arată Comisia.

37 Trebuie să se arate, pe de o parte, că, deși, potrivit guvernului suedez, metoda de impozitare forfetară urmărește să se realizeze o impozitare uniformă a economisirii directe și a economisirii indirecte și să se egalizeze impozitarea în timp, reiese totuși din dosarul aflat la dispoziția Curții că impozitul pe veniturile din capital, care se aplică fondurilor de pensii rezidente, se calculează pe o bază anuală. Or, Curtea a statuat deja că perioada care trebuie reținută în scopul comparării sarcinilor fiscale care grevează dividendele plătite rezidenților și nerezidenților este cea luată în considerare pentru dividendele plătite rezidenților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 septembrie 2015, Miljoen și alții, C-10/14, C-14/14 și C-17/14, EU:C:2015:608, punctul 51).

38 Pe de altă parte, Curtea a statuat, în ceea ce privește libertatea de stabilire, că, presupunând chiar că regimul fiscal dintr-un stat membru este de cele mai multe ori favorabil contribuabililor nerezidenți, nu este mai puțin adevărat că, atunci când se dovedește a fi dezavantajos pentru contribuabilii menționați, acest regim duce la o inegalitate de tratament în raport cu contribuabilii rezidenți și creează astfel un obstacol în calea libertății de stabilire (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2000, AMID, C-141/99, EU:C:2000:696, punctul 27, și Hotărârea din 22 martie 2007, Talotta, C-383/05, EU:C:2007:181, punctul 31). De asemenea, Curtea a statuat deja că împrejurarea că

o reglementare națională defavorizează nerezidenții nu poate fi compensată de faptul că, în alte situații, aceeași reglementare nu dezavantajează nerezidenții față de rezidenți (Hotărârea din 18 iulie 2007, Lakebrink și Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, punctul 23).

39 Dintr-o astfel de interpretare reiese că un eventual tratament dezavantajos privind dividendele plătite fondurilor de pensii nerezidente în timpul unui an fiscal nu poate fi compensat printr-un tratament eventual avantajos privind astfel de dividende în alți ani fiscali.

40 În orice caz, astfel cum arată Comisia fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect de guvernul suedez, legislația aplicabilă nu prevede un mecanism care să permită să se garanteze că sarcina fiscală aplicată dividendelor naționale primite de fondurile de pensii rezidente va fi în timp identică cu cea aplicată dividendelor de aceeași natură primite de fondurile de pensii nerezidente.

41 În consecință, aprecierea existenței unui eventual tratament dezavantajos privind dividendele plătite fondurilor de pensii nerezidente trebuie efectuată pentru fiecare an fiscal, luat individual.

42 Or, astfel cum admite chiar guvernul suedez la punctul 48 din observațiile sale scrise, în anii în care randamentul efectiv al acțiunilor este mai ridicat decât randamentul forfetar corespunzător randamentului obligațiunilor de stat, ceea ce s-ar întâmpla, printre altele, în actuala situație a pieței, este avantajos pentru un fond de pensii nerezident să plătească, în locul impozitului pe dividende, un impozit pe randament, astfel cum este aplicat în cazul fondurilor de pensii rezidente.

43 Această apreciere este însușită în esență și de instanța de trimitere, care precizează că, având în vedere metoda de calcul al bazei de impozitare pentru impozitul pe veniturile din capital, rezultatul impozitării poate fi mai avantajos în anumiți ani pentru acționarii rezidenți, iar în alți ani, mai avantajos pentru acționarii nerezidenți.

44 Dat fiind că diferența de tratament instituită prin legislația fiscală a unui stat membru, cum este cea în discuție în litigiul principal, în ceea ce privește impozitarea dividendelor plătite fondurilor de pensii rezidente și impozitarea dividendelor de aceeași natură plătite fondurilor de pensii nerezidente poate determina ca dividendele plătite acestor din urmă fonduri să suporte o sarcină fiscală mai semnificativă față de cea suportată de fondurile de pensii rezidente, o astfel de diferență de tratament poate descuraja asemenea fonduri de pensii nerezidente să realizeze investiții în acest stat membru și, prin urmare, constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor, interzisă, în principiu, de articolul 63 TFUE.

45 Conform articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, articolul 63 TFUE nu aduce totuși atingere dreptului statelor membre de a aplica dispozițiile incidente ale legislației lor fiscale care stabilesc o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile lor au fost investite.

46 Această dispoziție, în măsura în care reprezintă o derogare de la principiul fundamental al liberei circulații a capitalurilor, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte. Prin urmare, aceasta nu poate fi interpretată în sensul că orice legislație fiscală care prevede o distincție între contribuabili în funcție de locul în care aceștia au reședința sau în funcție de statul în care își investesc capitalurile este compatibilă în mod automat cu tratatul FUE. Astfel, derogarea prevăzută la articolul 65 alineatul (1) litera (a) TFUE este ea însăși limitată de alineatul (3) al aceluiași articol, care prevede că dispozițiile naționale menționate la respectivul alineat (1) „nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și plăților, astfel cum este aceasta definită la articolul 63 [TFUE]” (Hotărârea din 10 aprilie 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, punctele 55 și 56, precum și jurisprudența citată).

47 Prin urmare, trebuie să se facă o distincție între diferențele de tratament permise potrivit articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE și discriminările interzise de alineatul (3) al aceluiași articol. Or, din jurisprudența Curții rezultă că, pentru ca o legislație fiscală națională precum cea în discuție în litigiul principal să poată fi considerată compatibilă cu dispozițiile tratatului privind libera circulație a capitalurilor, este necesar ca diferența de tratament să privească situații care nu sunt comparabile în mod obiectiv sau să fie justificată de un motiv imperativ de interes general (a se vedea Hotărârea din 10 mai 2012, Santander Asset Management SGIIC și alții, C-338/11-C-347/11, EU:C:2012:286, punctul 23, precum și jurisprudența citată).

48 Trebuie amintit că analizarea caracterului comparabil sau necomparabil al unei situații transfrontaliere cu o situație internă trebuie să fie realizată ținând cont de obiectivul urmărit de dispozițiile naționale în cauză (Hotărârea din 8 noiembrie 2012, Comisia/Finlanda, C-342/10, EU:C:2012:688, punctul 36 și jurisprudența citată), precum și de obiectul și de conținutul acestora din urmă (a se vedea Hotărârea din 10 mai 2012, Comisia/Estonia, C-39/10, EU:C:2012:282, punctul 51).

49 Pe de altă parte, numai criteriile de distincție pertinente stabilite de legislația în cauză trebuie să fie luate în considerare în scopul de a aprecia dacă diferența de tratament care rezultă dintr-o astfel de legislație reflectă o diferență obiectivă a situațiilor (Hotărârea din 10 mai 2012, Santander Asset Management SGIIC și alții, C-338/11-C-347/11, EU:C:2012:286, punctul 28).

50 În speță, astfel cum s-a arătat la punctul 29 din prezenta hotărâre, legislația în discuție în litigiul principal stabilește un criteriu de distincție întemeiat pe locul de rezidență a fondului de pensii beneficiar al dividendelor atunci când instituie, pentru dividendele primite de fondurile de pensii nerezidente, reținerea la sursă, iar pentru cele primite de fondurile de pensii rezidente, impozitul pe veniturile din capital.

51 Prin urmare, trebuie să se verifice dacă, din perspectiva obiectivului, precum și a obiectului și a conținutului reglementării în discuție în litigiul principal, fondurile de pensii rezidente și fondurile de pensii nerezidente se găsesc în situații comparabile.

52 În această privință, trebuie subliniat că impozitul aplicat fondurilor de pensii rezidente are un obiect diferit de cel aplicat fondurilor de pensii nerezidente. Astfel, în timp ce primele sunt impozitate cu privire la totalitatea veniturilor lor, calculate ca activul minus datoriile, la care se aplică o cotă fixă de randament, independent de perceperea efectivă a dividendelor în cursul anului fiscal vizat, cele din a doua categorie sunt impozitate cu privire la dividendele primite în Suedia în cursul anului respectiv.

53 Astfel, în cadrul sistemului de pensii pentru limită de vârstă, din care fac parte fondurile de pensii, reglementarea națională privind impozitarea fondurilor menționate urmărește introducerea unei impozitări neutre și independente de conjunctura în care se află diferitele tipuri de active, precum și toate formele de economisire pentru pensie vizate.

54 În scopul îndeplinirii unui astfel de obiectiv, ansamblul activelor unui fond de pensii rezident este supus anual unei impozitări forfetare, care reflectă randamentul acestor active, independent de primirea unui venit generat de activele menționate, în special independent de primirea unor dividende.

55 O astfel de impozitare a veniturilor fondurilor de pensii rezidente este realizată de Regatul Suediei în calitatea sa de stat de rezidență a acestor fonduri de pensii, având pe acest temei competența de a impozita veniturile lor globale.

56 În schimb, în ceea ce privește fondurile de pensii nerezidente în Suedia, acest stat membru nu are, în conformitate cu convenția bilaterală pentru evitarea dublei impuneri încheiată cu Regatul Țărilor de Jos, decât competența de a impozita veniturile generate de activele acestor fonduri care se află în Suedia. Astfel, Regatul Suediei impozitează dividendele primite de fondurile de pensii nerezidente în calitatea sa de stat din care sunt primite dividendele.

57 Dat fiind că, în temeiul acestei convenții, Regatul Suediei nu are competența de a impozita activele unui fond de pensii nerezident, precum cele în discuție în litigiul principal, situate pe teritoriul său, simpla deținere a unor active în Suedia nu poate, în schimb, să conducă la impozitarea în acest stat membru.

58 Astfel, dată fiind competența de impozitare limitată a Regatului Suediei în ceea ce privește fondurile de pensii nerezidente, acest stat membru nu poate impozita ansamblul activelor acestor fonduri de pensii.

59 În aceste condiții, obiectivul urmărit de legislația națională în discuție în litigiul principal, constând în aplicarea unei impozitări neutre și independente de conjunctura în care se află diferitele tipuri de active, precum și de toate formele de economisire pentru pensie vizate, care presupune ca fondurile de pensii să fie impozitate cu privire la ansamblul activelor, nu poate fi îndeplinit atunci când este vorba despre fondurile de pensii nerezidente.

60 Acest obiectiv, care presupune de asemenea ca fondurile de pensii să fie impozitate anual și independent de distribuirea dividendelor, nu poate fi îndeplinit nici prin impozitarea dividendelor primite de fondurile de pensii nerezidente conform metodei forfetare, luând în considerare, în vederea calculării impozitului datorat, valoarea activelor de bază, din moment ce, astfel cum s-a precizat la punctele 56-58 din prezenta hotărâre, în orice caz, fondurile de pensii nerezidente nu pot să fie impozitate decât atunci când le sunt distribuite dividende.

61 În plus, astfel cum a arătat în esență avocatul general la punctele 32 și 33 din concluzii, neutralitatea impozitării în raport cu forma investiției, urmărită de legislația în discuție în litigiul principal, presupune impozitarea întregului capital investit al contribuabilului, indiferent de structura portofoliului său de investiții.

62 Un asemenea obiectiv nu poate fi îndeplinit în cazul unui fond de pensii nerezident, supus impozitării în Suedia numai cu privire la veniturile sale care provin din acest stat membru.

63 Prin urmare, trebuie constatat că, din perspectiva obiectivului urmărit de legislația națională, precum și din cea a obiectului și a conținutului său, un fond de pensii nerezident nu se află într-o situație comparabilă cu cea a unui fond de pensii rezident.

64 Pe lângă cele de mai sus, este important de amintit că, deși aplicarea în cazul fondurilor de pensii rezidente și nerezidente a două metode de impozitare diferite este justificată în speță prin diferența de situație dintre aceste două categorii de contribuabili, Curtea a statuat deja că, în ceea ce privește cheltuielile profesionale legate în mod direct de o activitate din care au rezultat venituri impozabile într-un stat membru, rezidenții și nerezidenții acestuia din urmă se află în situații comparabile (Hotărârea din 17 septembrie 2015, Miljoen și alții, C-10/14, C-14/14 și C-17/14, EU:C:2015:608, punctul 57).

65 Prin urmare, revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă metoda de impozitare aplicată fondurilor de pensii rezidente permite, prin calculul bazei de impozitare a fondurilor respective și în special prin luarea în considerare a datoriilor lor în calculul bazei de capital, să se ia în considerare eventualele cheltuieli profesionale legate în mod direct de primirea dividendelor, astfel cum pare că susține PMT. Într-o astfel de situație, luarea în considerare a acestor cheltuieli trebuie admisă și pentru fondurile de pensii nerezidente.

66 Ținând seama de toate cele ce precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea preliminară că articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

— nu se opune unei legislații naționale în temeiul căreia dividendele distribuite de o societate rezidentă fac obiectul unei rețineri la sursă atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii nerezident, iar atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii rezident, ele fac obiectul unei impozitări calculate forfetar pe baza unui randament fictiv, care urmărește să corespundă în timp impozitării tuturor veniturilor din capital potrivit regimului de drept comun;

— se opune însă ca fondurile de pensii beneficiare nerezidente să nu poată lua în considerare eventualele cheltuieli profesionale legate direct de primirea dividendelor în cazul în care metoda de calcul al bazei de impozitare a fondurilor de pensii rezidente prevede o astfel de luare în considerare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

67 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

— **nu se opune unei legislații naționale în temeiul căreia dividendele distribuite de o societate rezidentă fac obiectul unei rețineri la sursă atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii nerezident, iar atunci când aceste dividende sunt plătite către un fond de pensii rezident, ele fac obiectul unei impozitări calculate forfetar pe baza unui randament fictiv, care urmărește să corespundă în timp impozitării tuturor veniturilor din capital potrivit regimului de drept comun;**

— **se opune însă ca fondurile de pensii beneficiare nerezidente să nu poată lua în considerare eventualele cheltuieli profesionale legate direct de primirea dividendelor în cazul în care metoda de calcul al bazei de impozitare a fondurilor de pensii rezidente prevede o astfel de luare în considerare, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.**

Semnături